

Tau Rubedo

Rávetülésként
vállik tárgyasulttá
e remegésbe merült, villódzó árnykép
melyben szemlélőként megfürödvén
szemlélem önmagam

Várnék kaszkádokat
s színpadképen elterülő
fényeknek teljességével átítatott
mélységes jövőt

Kinek képzelem magamat,
s egyáltalán, kinek képzelhetem?
Kérdések áradatát intézi hozzám az őstalány

Válaszokat nem csupán magamnak számára várok
Énfelettem Álló tornyosul fölibém vádló tekintetében
elveszik, megtörik, feloldódik a fény

"Solve et Coagula"
Így fogattatnak bele ösbeszédnek foglalatába
Utként és Célként realizált közös álmunknak lángsírjai

Nem született az, kit elérni vágyunk
S ilyenén szemléletében meghalásnak rémképe
sem dereng fel csillagtekintete előtt

Poklokon tiporván ülhet majd diadalt
S szavának karneol-lángjai nyitnak Utat s Kaput
mennyeknek végtelen terein is túlhan megálló
valóságoknak világa felé

Bölcsességnek Gyermeke, Ő az, Ő, a Vörös Öreg
Lángsírba vetteti Önmagában a Más-t
Ő az, kinek színe előtt meghajlani látszik az Üres Trón
Hisz Mindenségként Ő von tanulságot
S Ő áll őrt, Önmagában a Nagy Mindenség felett

~ Nemiel C Logismord, 2021